

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudců Mgr. Ondřeje Bartoše a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry ve věci

žalobkyně: **PHARMAWEX s. r. o.**, IČ 4491891
sídlem Novoměstská 960, Chrudim II, 537 01 Chrudim
zastoupen Mgr. Danielelem Bartošem, advokátem Bartoš Legal & Partners s. r. o., se sídlem Bílinská 1147/1, 400 01 Ústí nad Labem

proti
žalovanému **Generální ředitelství cel**, IČ 71214011
se sídlem Budějovická 7, 140 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 8. 2022, č. j. 13122-5/2022-900000-311

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci

1. Žalobkyně se domáhala přezkumu shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým rozhodl o odvolání žalobce proti rozhodnutím – dodatečným platebním výměrům Celního

úřadu pro Pardubický kraj (dále také „celní úřad“) ze dne 10. 1. 2022, dodatečným platebním výměřům ze dne 10. 1. 2022, č. j. 1607/2022-590000-51, a č. j. 1607-2/2022-590000-51 až 1607-58/2022-590000-51 (celkem 58 dodatečných platebních výměřů). Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a rozhodnutí celního úřadu ve všech 58 případech potvrdil.

II.

Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobkyně se domáhala zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení žalovanému. Žalobkyně předně vznesla námitky k otázce totožnosti zboží. Celní úřad nesprávně ztotožnil dovezené zboží, což vedlo k nesprávnému zařazení zboží do celní nomenklatury a nesprávnému doměření cla. Dále žalobkyně namítala nepřezkoumatelnost dodatečných platebních výměřů, kterou spatřovala v tom, že odůvodnění dodatečných platebních výměřů toliko odkazuje na zprávu o daňové kontrole, která je identifikována pouze číslem jednacím a nikoli orgánem, který ji vydal, ani řízením, v němž byla vydána. Tuto vadu řízení žalobkyně považovala za vadu zakládající nicotnost, nebo přinejmenším nezákonnost dodatečných platebních výměřů. Další vadu řízení spatřovala žalobkyně v tom, že dodatečné platební výměry byly vydány věcně nepřislušným správním orgánem prvního stupně. Doměření cla měl provést ten celní úřad, příslušný dle místa, kde celní dluh vznikl, tedy kde bylo podáno celní prohlášení, a to v souladu s čl. 101 odst. 1 ve spojení s čl. 87 odst. 1 celního kodexu Unie jakožto přímo použitelného nařízení. Tímto orgánem měl být Celní úřad pro Středočeský kraj (v 56 případech) a Celní úřad Praha Ruzyně (ve 2 případech). Žalobkyně nesouhlasila s věcným posouzením zařazení zboží do celní nomenklatury; odkázala v tomto směru na předchozí přípisy zaslané celnímu úřadu v rámci celní kontroly. Tvrdila, že předmětné zboží bylo dovezeno výhradně k lékařským, resp. zdravotnickým potřebám. Jednalo se o dýchací přístroje, kterými je chráněno lidské zdraví a život, a to při lékařském použití. Aplikace nomenklatury, do které zařadil zboží celní úřad a žalovaný („ostatní zcela zhotovené výrobky, včetně stříhových šablon – ostatní“) je nepřiléhavá. Správní orgány nepřihlédly k účelu použití příslušného zboží. Na dovoz předmětného zboží nelze aplikovat celní sazbu ve výši 6,3 %. Zařazení předmětného zboží odpovídá celní sazba „bez“, tedy 0 %. Žalobkyně dále vytýkala žalovanému, že neprovedl všechny důkazní prostředky, které žalobkyně označila, konkrétně Stanovisko Evropské komise a Zprávu Evropské komise k zařazení příslušného zboží pod položku nomenklatury. Žalovaný se s těmito důkazními návrhy nijak nevypořádal, což zkrátilo práva žalobkyně v řízení. V důsledku této vady je napadené rozhodnutí nezákonné. Jako pochybení žalovaného označila žalobkyně skutečnost, že celní úřad ve věci rozhodl na základě podkladů, které nezahrnul do správního spisu (konkrétně se jedná o Závazné informace o sazebním zařazení zboží – ZISZ č. CZ BTI 32/021634/2021-580000-04/01 ze dne 24. 2. 2021, ZISZ č. DE BTI 42721/20-1 ze dne 14. 1. 2021, ZISZ č. DE BTI 42722/20-1 ze dne 14. 1. 2021 a Seznam zboží). Tím byla zkrácena procesní práva žalobkyně. Toto zkrácení nemohl napravit ani žalovaný tím, že podklady do spisu dodatečně zahrnul. Žalobkyně dostala možnost se těmito podklady v rámci odvolacího řízení seznámit, to je však nedostačující, neboť se jedná o podklady, na základě nichž již rozhodoval celní úřad jako správní orgán prvního stupně. Další vadou je, že zmíněné ZISZ nejsou v českém jazyce, což odporuje § 76 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „d. ř.“). Žalobkyně

vyžadovala úřední překlady těchto dokumentů. Částečný překlad provedený správním orgánem je nedostačující. Žalobkyně se tedy nemohla s obsahem dokumentů řádně seznámit a vyjádřit se k nim, což je podstatnou vadou řízení.

III.

Shrnutí vyjádření žalovaného

3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Poukázal na skutečnost, že žaloba neobsahuje žádné nové skutečnosti, které by již nebyly uplatněny v odvolacím řízení. Proto žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Otázku totožnosti kontrolovaného zboží vypořádal žalovaný v bodech 49 až 52 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Popis kontrolovaného zboží je zachycen v bodech 62 a 63 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalobkyně pak skutková zjištění ohledně kontrolovaného zboží věcně nenapadá. Otázku odůvodnění dodatečných platebních výměrů a otázku příslušnosti celního úřadu vypořádal žalovaný v bodech 53 až 59 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Námitky směřující k nepřislušnosti se týkají nepřislušnosti místní, nikoli věcné. Ohledně námitek k sazebnímu zařazení kontrolovaného zboží žalovaný poukázal na to, že kontrolované zboží představuje textilní obličejovou polomasku kryjící ústa a nos, s dvěma gumičkami po bocích k uchycení za uši, s kovovým páskem v horní části k upevnění na nos, určenou k ochraně dýchacích cest. Některé typy mají i dýchací ventil. Z takového zjištění popisu zboží vyšly celní orgány při stanovení sazebního zařazení zboží. Samotný postup tohoto zařazení je pak popsán v bodech 64 až 87 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Nesprávnost tohoto zařazení odvozuje žalobkyně od příliš extenzivního výkladu pojmu „dýchací přístroj“; s tím se žalovaný vypořádal v bodech 67 až 72 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Pokud jde o namítané procesní nedostatky, žalovaný se s nimi vypořádal v bodech 94 až 128 odůvodnění napadeného rozhodnutí. K nezajištění důkazních prostředků žalovaný podotkl, že důkazní břemeno tíží v daňovém řízení toho, kdo uvedenou skutečnost tvrdí či namítá. Kromě toho žalobkyní vznesené důkazní návrhy na zajištění „Stanoviska Evropské komise“ a „Zprávy Evropské komise“ byly neurčité a ležící mimo důkazní břemeno správce cla. Bylo doplnění dokazování Seznamem zboží, který vypracovala Evropská komise ve spolupráci se Světovou zdravotnickou organizací, jež obsahuje seznam zboží a výrobků, které byly celosvětově nejvíce dováženy ve spojitosti s pandemií covid-19, a z něhož plyne i sazební zařazení kontrolovaného zboží jako textilních obličejových polomasek – respirátorů. Pokud jde o doplnění dokumentů ZISZ v odvolacím řízení, pak takový postup je procesně správný, daňový řád v odvolacím řízení neumožňuje vrátit věc správnímu orgánu prvního stupně k odstranění vad věci, vady musí odstranit správní orgán odvolací. K námitce, že ZISZ byly do spisu zařazeny bez úředního překladu, žalovaný uvedl, že dokumenty byly přeloženy neúředně, žalobkyně tyto překlady nijak nezpochybnila a je důvodné se domnívat, že jim plně porozuměla.

IV.

Posouzení věci krajským soudem

4. Krajský soud v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního soudního řádu správního přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) žalobou napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

5. Krajský soud ve věci konal ústní jednání, o jehož konání žalobkyně výslovně požádala. V rámci žalobkyně přednesla podstatné body žaloby, jinak odkázala na její písemné znění. Žalovaný odkázal na písemně podané vyjádření k žalobě. V závěrečných návrzích strany setrvaly na dříve písemně vyjádřeném. Dokazování nebylo prováděno.
6. Krajský soud posuzoval napadené rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně jako jeden celek (viz např. rozsudek NSS ze dne 30. 8. 2017, č. j. 6 As 22/2017 – 37; ze dne 22. 7. 2016, č. j. 5 As 254/2015 – 27; ze dne 8. 6. 2017, č. j. 9 As 101/2016 – 62).
7. Žaloba není důvodná.
8. Krajský soud úvodem konstatuje, že smyslem soudního přezkumu není znovu a podrobně opakovat argumentaci vyjádřenou již v předchozích fázích řízení, případně hledat pro tutéž argumentaci nové formy, proto lze v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí na toto odůvodnění odkazovat; tuto praxi aproboval i Evropský soud pro lidská práva ve věci Helle proti Finsku (rozhodnutí ze dne 19. 12. 1997, č. 20772/92, odst. 59 - 60), jakož i Ústavní soud (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 27. 7. 2011, sp. zn. II. ÚS 752/10, a usnesení téhož soudu ze dne 6. 6. 2013, sp. zn. II. ÚS 2454/12, usnesení ze dne 4. 7. 2012, sp. zn. III. ÚS 1972/12, usnesení ze dne 14. 10. 2013, sp. zn. IV. ÚS 2266/12, ze dne 15. 10. 2013, sp. zn. IV. ÚS 3391/12).
9. Krajský soud neshledal napadené rozhodnutí nicotným. Nicotnost jako kvalifikovaná forma nezákonnosti je spojena s nejtěžšími vadami rozhodnutí. Lze odkázat na závěry odborné literatury: „*Nicotný (nulitní) je správní akt, který trpí natolik intenzivními vadami, že jej vůbec za rozhodnutí ani považovat nelze. Takovými vadami jsou například absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepříslušnost rozhodujícího správního orgánu, zásadní nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy (absolutní nedostatek formy, neurčitost, nesmyslnost), požadavek plnění, které je trestné nebo absolutně nemožné, uložení povinnosti nebo založení práva něčemu, co v právním smyslu vůbec neexistuje, či nedostatek právního podkladu k vydání rozhodnutí.*“ (LICHNOVSKÝ, O. et al. *Daňový řád. Komentář. 4. vydání.* Praha : C. H. Beck, 2021.). Daňový řád upravuje důvody nicotnosti rozhodnutí v ustanovení § 105 odst. 2; takto je nicotným rozhodnutí, pokud správce daně nebyl k jeho vydání vůbec věcně příslušný, pokud trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným nebo je vydáno na základě jiného nicotného rozhodnutí vydaného správcem daně. Žádná z těchto skutkových podstat na posuzovanou věc nedopadá, a to ani nedostatek příslušnosti, k níž směřovaly žalobní námitky. Je třeba dát za pravdu žalovanému, že žalovaným popisované okolnosti by mohly zakládat nedostatek místní, nikoli věcné příslušnosti. Nedostatek místní příslušnosti pak není vadou, která by zakládala nicotnost správního rozhodnutí; může mít ovšem vliv na zákonnost rozhodnutí (srov. BAXA, J. et al. *Daňový řád: Komentář* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2023-2-14]. ASPI_ID KO280_2009CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.). Žalobkyně pak v žalobě netvrdila, jaký vliv by případný nedostatek místní příslušnosti celního úřadu mohl mít na zákonnost napadeného rozhodnutí. I kdyby místní nepříslušnost celního úřadu skutečně dána byla, pak vzhledem k tomu, že žalovaný jako odvolací správní orgán rozhodnutí prvního stupně svým rozhodnutím aproboval, stěží lze o nezákonnosti z tohoto důvodu hovořit, tím spíše, že žalovaný jako odvolací správní orgán by byl v případech všech správních orgánů prvního stupně (tedy toho, který

ve věci rozhodoval, i těch, které ve věci dle přesvědčení žalobkyně rozhodovat měly) stejně funkčně příslušný. Kromě toho nelze přehlédnout, že příslušnost celního úřadu k vydání dodatečných platebních výměrů se opírá o čl. 87 odst. 1 alineu druhou nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (dále také „UCC“), podle níž platí, že celní dluh vzniká v místě, kde nastaly skutečnosti vedoucí ke vzniku celního dluhu; výši splatného dovozního cla pak vyměří celní orgány příslušné podle místa, kde se má za to, že celní dluh vznikl podle článku 87 (srov. čl. 101 odst. 1 UCC). Příslušnost dále podrobněji stanoví § 4 odst. 2 písm. b) zákona č. 242/2016 Sb., celní zákon (dále jen „celní zákon“), podle něhož platí, že správce cla, který jako první zjistil skutečnosti, na jejichž základě vznikl celní dluh, je místně příslušný k doměření cla. V podrobnostech lze odkázat na napadené rozhodnutí, body 56 až 59 odůvodnění.

10. Ani namítané nedostatky odůvodnění dodatečných platebních výměrů (tvrzeným neurčitým odkazem na zprávu o kontrole) nejsou okolností, která by zakládala nicotnost napadeného rozhodnutí nebo rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a stejně tak nelze rozhodnutí z tohoto důvodu označit za nepřezkoumatelná. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí je vadou natolik závažnou, že by se jí soud musel zabývat z úřední povinnosti i nad rámec uplatněných žalobních námitek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2004, č. j. 5 A 157/2002-35). Je-li totiž správní rozhodnutí nepřezkoumatelné, nelze vůbec věcně posuzovat jeho zákonnost a správnost. Podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud bez jednání zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. Rozhodnutí je srozumitelné, pokud je opřeno o dostatek důvodů, z nichž je zřejmé, proč správní orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Krajský soud shledal, že napadené rozhodnutí těmito vadami netrpí, proto námitka nepřezkoumatelnosti není důvodná. Výrok rozhodnutí je zcela srozumitelný, srozumitelně je vymezen předmět řízení a je zřejmé, z jakých důvodů žalovaný dospěl k výrokovému závěru. Nelze pak opomíjet ustanovení § 147 odst. 3 d. ř., podle něhož platí, že dojde-li ke stanovení daně (zde cla) výlučně na základě výsledku daňové kontroly, popřípadě výsledku postupu k odstranění pochybností, považuje se za odůvodnění zpráva o daňové kontrole, popřípadě protokol o projednání výsledku postupu k odstranění pochybností. Přesně tento postup byl v projednávané věci aplikován, přičemž v kontextu celého řízení – a i s ohledem na to, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně i napadené rozhodnutí žalovaného jsou přezkoumávána jako jeden celek – nelze mít rozumné pochybnosti o tom, jaká zpráva o kontrole byla podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí. Ostatně žalobkyně své námitky v této otázce pojala ryze formalisticky: způsob, jakým celní úřad odkázal na zprávu o kontrole, vytýkala spíše jako nedostatek formy rozhodnutí, než že by vyjadřovala opodstatněné a racionální pochybnosti o tom, na jakou zprávu o kontrole je odkazováno. Takto formalisticky pojatá žalobní argumentace ovšem nemohla být úspěšná.

11. Ohledně totožnosti kontrolovaného zboží krajský soud konstatuje, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí, jakož i ze zprávy o kontrole vyplývá, že objektem kontroly po propuštění byly jednorázové vícevrstvé respirátory ze syntetické netkané

textilie (někdy kombinované s bavlnou) s označením PHARMAWEX R01, PHARMAWEX R02 a 3M 9502V+. Uvedené respirátory zakrývají ústa, nos a bradu. Jsou opatřeny nosním klipem a na obličejí je přidržují gumičky ve formě elastických poutek, které se upevňují za uši. Respirátory jsou certifikovány dle normy EN 149:2001+A1:2009 s třídou ochrany FFP2. Modely PHARMAWEX R02 a 3M 9502V+ obsahují výdechový ventil. Je zřejmé, že kontrolované zboží představuje filtrační polomasky k ochraně dýchacích cest, které jsou vyrobeny převážně z netkané textilie a používají se nasazením na dolní část obličeje. Totožnost kontrolovaného zboží tak krajský soud nepovažuje za spornou.

12. Nesporná totožnost kontrolovaného zboží umožňuje posoudit jeho zařazení do celní nomenklatury. V této otázce byl mezi stranami spor o to, zda má být zboží podle nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987, o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (TARIC), zařazeno do položky 9019 (Přístroje pro mechanoterapii; masážní přístroje; psychotechnické přístroje; přístroje pro léčbu ozonem, kyslíkem, aerosolem, dýchací oživovací přístroje nebo jiné léčebné dýchací přístroje), případně do položky 9020 (Ostatní dýchací přístroje a plynové masky, kromě ochranných masek bez mechanických částí a vyměnitelných filtrů), jak byla o tom přesvědčena žalobkyně, anebo do položky 6307 (Ostatní zcela zhotovené výrobky, včetně stříhových šablon), jak uzavřel celní úřad a žalovaný.
13. Žalovaný v bodu 66 až 72 odůvodnění napadeného rozhodnutí zdůvodnil, proč kontrolované zboží nemůže být zařazeno v položkách 9019 a 9020. Zdůraznil především, že tyto položky se vztahují na výrobky, jež mají charakter přístrojů. Žalovaný provedl výklad neurčitého právního pojmu „přístroj“, kdy přístrojem je třeba rozumět složitější technologické výrobky, které nekonají vlastní práci, ale pomocí fyzikálních, chemických nebo jiných dějů, které v nich nebo ve spojení s nimi probíhají, umožňují dosáhnout zamýšleného účinku. Žalovaný rovněž zdůvodnil, proč kontrolované zboží znaky „přístroje“ nesplňuje: kontrolované zboží toliko pasivně chrání dýchací cesty, žádnou aktivní činnost vlastní „přístrojům“ nevykonává. Kromě toho poukázal žalovaný na vysvětlivky k harmonizovanému systému, které zařazení kontrolovaného zboží pod položky 9019 a 9020 vylučují (srov. bod 71 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Krajský soud se se zde uvedenými závěry ztotožňuje a odkazuje na ně. Nelze opomenout ani částečně negativní vymezení položky 9020 – „kromě ochranných masek bez mechanických částí a vyměnitelných filtrů“; kontrolované respirátory nebyly vybaveny mechanickými částmi ani vyměnitelnými filtry, proto je jejich zařazení do položky 9020 výslovně vyloučeno.
14. Žalovaný se dále v bodech 73 až 86 podrobně zabýval zařazením kontrolovaného zboží do položky TARIC 6307. Použil přitom prvotně kritérium materiálu zhotovení. Shledal, že kontrolované zboží pojmové znaky položky 6307 zcela naplňuje. Žalovaný provedl zevrubný rozbor zařazení kontrolovaného zboží do příslušných podpoložek, přičemž uzavřel, že kontrolované zboží má být správně zařazeno do podpoložky KN 6307 90 98 11 (pro rok 2020 – „Filtrační polomasky FFP2 a FFP3 odpovídající normě EN 149 a jiné masky filtrující nejméně 94 % částic o průměru 0,3 mikronu“), resp. KN 6307 90 93 11 (pro rok 2021 – „Filtrační polomasky FFP2 a FFP3 odpovídají normě EN 149“). Krajský soud považuje takto provedené zařazení kontrolovaného zboží za přesvědčivé a o jeho správnosti nevystavají žádné relevantní pochybnosti ani nejasnosti.

15. Aplikuje na projednávanou věc tzv. kachní test (*If it looks like a duck, swims like a duck, and quacks like a duck, then it probably is a duck* – pokud něco vypadá jako kachna, plave jako kachna a kváká jako kachna, pak to pravděpodobně bude kachna), krajský soud uzavírá, že pokud něco vypadá jako respirátor, nosí se jako respirátor a slouží jako respirátor, pak to nejspíše bude respirátor. Veškeré obsáhlé analýzy a dokazování, provedené žalovaným, nakonec nutně nemohly vést k jinému závěru. Naproti tomu snaha žalobkyně zdánlivě sofistikovaně obhajovat předmětné respirátory jako jakési dýchací přístroje či plynové masky byla předurčena k neúspěchu.
16. Pokud jde o žalobkyní namítané neprovedení důkazních prostředků (Stanovisko Evropské komise, Zpráva Evropské komise), pak lze přisvědčit žalovanému, že důkazní břemeno zde leželo na žalobkyni; pokud se těchto důkazů dovolávala k unesení vlastního důkazního břemene, bylo její odpovědností, aby tyto důkazy předložila. Krajský soud je nadto přesvědčen, že skutkový stav byl v celním řízení zjištěn v rozsahu potřebném pro správné nomenklaturní zařazení kontrolovaného zboží a další dokazování v tomto směru by bylo nadbytečné. Neprovedení důkazů, jichž se žalobkyně domáhala, nečiní napadené rozhodnutí nezákonným.
17. Za vadu řízení nelze považovat ani skutečnost, že některé z podkladů – jmenovitě Závazné informace o sazebním zařazení zboží – ZISZ č. CZ BTI 32/021634/2021-580000-04/01 ze dne 24. 2. 2021, ZISZ č. DE BTI 42721/20-1 ze dne 14. 1. 2021, ZISZ č. DE BTI 42722/20-1 ze dne 14. 1. 2021, Seznam zboží – byly do spisu zařazeny až v odvolacím řízení. Krajský soud neshledává, že by tím byla jakkoli zkrácena procesní práva žalobkyně. Sama žalobkyně nepopírá, že jí nebyla upřena možnost se těmito podklady v rámci odvolacího řízení seznámit. Jedná se sice o podklady, na základě nichž již rozhodoval celní úřad jako správní orgán prvního stupně, a bylo skutečně vadou řízení před celním úřadem jako správním orgánem prvního stupně, že tyto podklady nebyly do spisu zařazeny. Tato vada však byla zhojena právě v odvolacím řízení, kdy náprava případných vad řízení před správním orgánem prvního stupně je jednou z funkcí odvolacího přezkumu, odvolací správní orgán zde této funkci dostal a vadu řízení před správním orgánem prvního stupně napravil. Odvolací správní orgán je přitom povolán v prvé řadě napravovat vady řízení sám (srov. § 116 odst. 1 d. ř.) a tento postup mu tedy nelze vytýkat.
18. Pokud žalobkyně namítala, že zmíněné ZISZ jsou listinami v cizím jazyce, což odporuje § 76 d. ř., a domáhala se toho, aby žalovaný opatřil jejich úředních překlady, je třeba konstatovat, že § 76 d. ř. stanoví, že při správě daní se jedná a písemnosti se vyhotovují v českém jazyce; písemnosti vyhotovené v jiném než českém jazyce musí být předloženy v originálním znění, a současně v překladu do jazyka českého, pokud správce daně neprohlásí, že takový překlad nevyžaduje nebo že požaduje úředně ověřený překlad. Z dikce citovaného ustanovení vyplývá, že zásadně je vyžadováno, aby cizojazyčná listina byla předložena s prostým překladem; úředně ověřený překlad je výjimkou. Nelze přehlédnout, že žalobkyni byl poskytnut neúřední překlad dokumentů, resp. jejich podstatných částí (popisu zboží). Takový postup lze v kontextu řízení považovat za dostačující a nijak nekrátící procesní práva žalobkyně. Úřední překlad listin by bylo možno vyžadovat v případě, že by vyvstaly pochybnosti o významu cizojazyčné listiny, případně pochybnosti o správnosti neúředního překladu provedeného žalovaným. Takové pochybnosti však krajský soud neshledává; jedná se o přehledné, strukturované dokumenty psané jednoduchým jazykem, a jejich obsah považuje krajský soud – opíraje se o vlastní

znalost anglického i německého jazyka – za nepochybný a zcela korespondující se závěry žalovaného.

V.

Závěr a náklady řízení

19. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
20. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 8. února 2023

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu